

nemlig ved at lægge en Stat paa Formue og Indtægt, hvorved alle de Udgifter, som ville foranlediges ved Forsvarsforanstaltningerne, kunde dækkes. Det hedder i dette Lovforslag saavel som i det tidligere: „extraordinære Udgifter“, hvorfor vil man da ikke have en extraordinær Stat til at afholde disse extraordinære Udgifter. Saa vidt jeg hukker, har Forslaget om Danmarks Forsvar kostet fem Forsvarsministre deres Existens. De have naturligvis havt en Følelse af, at de ikke kunde vedblive at beklæde deres Plads, naar der ikke blev bevilget det, som de ansaa for nødvendigt til Danmarks Forsvar og Bestaaen, og naar det nu har viist sig igjennem mange forskjellige Folkethingsvalg, at hele det danske Folk i denne Sag hverken vil eller kan følge den Regjering, der nu sidder ved Roret, saa kan jeg ikke forstaa, hvorfor Regjeringen vil komme med en saadan Sag som Danmarks Forsvar — jeg vil slet ikke nævne Kjøbenhavns Befæstning, det forekommer mig, at naar vi her behandle denne Sag, er Danmarks Forsvar det vigtige Udtryk — i dette Dieblif, hvor Situationen er om muligt endnu vanskeligere, end den nogen Tid har været. Det forekommer mig, at det er Synd for Sagen, og at det er ligefrem at spille Komædie med en saa stor og vigtig Sag, som man kunde tænke sig ført saaledes, at den kunde blive til en Siffring af Danmarks Forsvar. Saa længe denne Sag bliver ført, saaledes som den nu bliver ført, stemmer jeg mod den paa alle dens Trin.

Carstensen: Da jeg begjærede Ordet, var det kun for at udtale min Tak til vor høitærede Kollega, den fke Landstingsmand for 2den Kredts (Haffner), fordi han atter denne Gang har ladet sin varslende Røst høre. Han, der fremfor Noget i mange Aar har kæmpet for Forsvarssagen, har for advaret; men, hvor lidet det har frugtet, have vi desværre set saavel tidligere som ogsaa nu af det Foredrag, vi hørte af den ærede sidste Taler. Forvrigt skal jeg fatte mig meget kort, jeg vil kun gjøre den ærede sidste Taler opmærksom paa, at det, han fremkom med, slet ikke var noget Nyt. Denne Historie om Danmarks Neutralisering have vi hørt mangfoldige Gange, og ligesaa mangfoldige Gange er der svaret, at det er en Illusion at tro at kunne undvære Forsvarsvæsenet, fordi vi faae Danmark neutraliseret. En ubevæbnet og forsvarsløs Neutralitet er ikke bedre end fuldstændig Bærgeløshed især i vor Tidsalder. — Da jeg nu har Ordet, fristes jeg til at slutte med en lille Bemærkning i Anledning af det Billede,

som blev brugt af et æret Medlem fra den modsatte Side. Han sagde, at vi vare de Færgemænd, der færgede Regjeringens Forslag over Floden Styr. Men hvor gif Farten hen over Floden Styr? Den gif til Underverdenen, det taagede, vandle Rige, hvor Livets Gjærning ophørte.

Strandkov: Det Forslag, som det ærede Medlem, der nu satte sig, søgte at latterliggjøre, er heller ikke noget Nyt for mig. Det er ikke min Mening, at det skulde være et Univerfal middel, saaledes at der ikke mere skulde være Tale om nogen Krig eller nogen Fare for Danmark; det ærede Medlem maa virkelig ikke tro, at det var Meningen med det, jeg udtalte. Men jeg vil vende Spørgsmaalet til det ærede Medlem: Kom med noget Bedre! Ere de to Forslag, der her foreligge, da noget Bedre? (Carstensen: Ja!) Jeg siger paa det Bestemteste Nej og atter Nej. Et æret Medlem, som tidligere har været Minister (Haffner), betonedes netop stærkt Neutraliteten, dens Følger og dens Farer, og jeg siger: Der maa dog være en lille Smule Forskjel paa, om vi faae Neutraliteten garanteret af alle evropæiske Stormagter, eller om vi for Exempel blive allierede med en eneste Magt, hvilket gjerne kunde blive til Skade for Danmark. Jeg vil imidlertid blot hævde, at hvis det ærede Medlem kommer med Noget, som der er Sandshylighed for, at der er mere Guld i end i det foreliggende Forslag, skal jeg villig høre mig, men indtil da siger jeg, at Neutraliteten er den eneste Udvei, jeg ser til mit Fædrelands Frelse og Bestaaen.

Da Ingen flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges med 39 Stemmer mod 8.

Carstensen: Af Hensyn til denne Sags egen Betydning og endelig af Hensyn til det Forhold, hvori den staar til den næste paa Dagsordenen opførte Sag, tillader jeg mig at foreslaa den henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Da Ingen begjærede Ordet i Anledning af dette Forslag, gif man strax til Afstemning, hvorved Forslaget vedtoges med 38 Stemmer mod 3.